

Gk95; Joh.20:1-23; Ps.72:1,2; Joh.20:24-29; LB632; Gk99:1,2

Onze levende Heer, met littekens, wil dat jij/u ook leeft!

1. Ken je de namen van de 12 discipelen? Ik denk van niet maar die van Tomas wel. Want deze ontmoeting met de Here Jezus maakt van hem een boeiende en bekende apostel. Een mooi mens die tenminste ergens voor ging! Dat ontdek je in Joh.11 en 14. Hij geloofde wel in zijn Heer en had veel voor Hem over. Maar hij geloofde niet dat Hij ook God en dus sterker dan de dood zou zijn.
2. Dus na het sterven van Jezus is Tomas afgehaakt. En dan komen zijn 'makkers' vertellen dat de Heer leeft... Waarom zou hij hen geloven? Dat was vast een lastige positie voor hem! Maar als Jezus nu was opgestaan, dan was Hij meer dan Heer en dat kon niet. Stel je voor dat één apostel dit blijft ontkennen als ze straks de wereld ingaan... Wat nu? Hoe wordt een mens christen? Daar moet God Zelf aan te pas komen. Het is in Tomas te prijzen dat hij, met vragen, de volgende zondag weer bij de apostelen is. Dan verschijnt de Here Jezus op zo'n manier dat duidelijk wordt: Ik ben er altijd bij. Tomas hoeft de rafelige wonden niet eens meer te voelen....
3. En dan komt Tomas tot geloof. Littekens betekenen dat Jezus dezelfde is en dat die dus kunnen horen bij God. Vergis je niet: het is toch ook ongelooflijk? Deze niet te peilen diepte van liefde. Jezus is niet alleen Heer maar ook God, dus daarom 'mijn Heer en mijn God'. Prachtig, zo'n verandering! Die belijdenis van de ... gelovige Tomas. Maar wie zegt dat de mensen deze oor- en ooggetuigen straks zullen gaan geloven? Daar moet God Zelf aan te pas komen.
4. Kijk nog eens naar die eerste ontmoeting van de Here Jezus met zijn discipelen. 'Vrede' voor hen en Hij blaast de Geest op hen. Binnenkort zullen deze vissers van mensen ontdekken hoe dat zal gaan (Joh.21). Op het fundament en de eenheid (!) van de apostelen bouwt Christus zijn gemeente. Daarin is de vraag naar geloof niet vrijblijvend. De Here verweet Tomas niets toen Hij zijn wonden liet zien, maar zei vervolgens wel dat Tomas moest geloven! En dan: gelukkig zijn zij die niet zien en toch geloven. Want dan leef je en ken je God. Dan zoek je naar kinderen van God die zeggen 'mijn God' en samen zeg je dan 'onze God'. Die leeft, naar ons toe kwam, komt en zich ontfermt. Zo komt de cirkel rond, van Johannes 1 tot het einde. Dan is er vrede. Fijne Paasdagen!

Gesprekspunt, kindfragment, citaten, Bijbelrooster

1. Ik ben blij met deze dagen. Hoopvol breekt de toekomst open. Een niet-tegen-te-houden beweging van Leven is begonnen. Bidt om het samen te mogen geloven en vast te houden.
2. 😊😊😊😊 v . . . d . . i . . . . n: ge . . . t v . n het w . . r, van vrije dagen, van w . t je in de k . rk z . . t en h . . rt. G . d is g . . d. G . . . . . s!
3. 'Maar de opstanding betekent dat je verleden is veranderd. Het betekent dat als hij is opgestaan, dat dan het offer is geaccepteerd dat Jezus heeft gebracht aan het kruis. En als hij is opgestaan, is niet alleen je verleden veranderd, maar is ook het heden veranderd. Je hebt dan niet alleen maar een goed voorbeeld, een leraar die je zo veel mogelijk probeert na te volgen, maar je weet dat hij nu aanwezig is als de verrezen Heer! Dan is er iemand tegen wie je kunt praten, met wie je kunt omgaan, die in je leven komt om je te veranderen. En dat is nog niet alles. Niet alleen je verleden en je heden worden anders. Ook je toekomst verandert! Want dit wordt ook jouw toekomst! Je zult voor eeuwig verder leven in een herschapen lichaam op een herschapen aarde. Op een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Dat is de reden waarom de armen, de gebrokenen zeiden: 'Als dat waar is, heb ik een nieuwe identiteit, een nieuwe waardigheid, een nieuwe hoop, een nieuwe toekomst. Ik ben bevrijd! Ik ben een ander persoon!'
4. **Bijbelrooster:** zondag Joh.11:1-16 en 32-44 (16!); maandag Joh.14:1-21 (5!); dinsdag Joh.17 (3!); woensdag Luc.10:1-24 (vgl.vss.23-24 met de gelukwens uit Joh.20:29) en let op 1Pt.1:8; donderdag Johannes 1; 1Joh.1:1-2; vrijdag over het 'fundament van de apostelen': Ef.2 (20!), vgl.Mat.16:16-19; zaterdag 1Joh.1:1-4. Liefhebbers: vgl.Mat.13:17 met Joh.20:29b; Hand.2 (na vs.24 knikt ook Tomas heftig mee!)

Blok 1.

Wanneer heb je voor het laatst gewed? (even wachten, eventueel reageren).

Ik ga niet echt wedden maar denk je dat ik het zou winnen als ik zou zeggen: ik durf te wedden dat niemand de namen van de 12 discipelen zo kan noemen?

Even afwachten en wat heen-en-weren.

Ik vermoed dat er aardig wat zijn die de namen Petrus, Jakobus en Johannes, Judas en Tomas kunnen noemen.

(Uiteindelijk kon Fenny Boiten ze allemaal noemen.... Wat leuk moment)

Waar het om gaat is dat wij Tomas vaak wel kennen.

Meestal weten we die van Tomas wel want dat verhaal over hem is bijzonder en horen we regelmatig langskomen in de buurt van Pasen.

Tomas, zo'n kerel waarin je jezelf herkent of helemaal niet?

Die je stoer vindt of ongelovig of eigenwijs of ...

Eerlijk, geen kuddedier, hart voor de goede zaak.

Wat je van hem vindt, zegt meestal ook het een en ander over jezelf ...

Het is in elk geval goed als we uit de Bijbel gaan ontdekken wie Tomas is en wat er over en door hem gezegd wordt.

Als je de 2 andere bijbelgedeelten leest waarin het over hem gaat dan komen we daarin een mooie, oprechte, dappere man tegen.

Iemand die veel over heeft om bij zijn Heer Jezus te zijn.

Die er zelfs wel zijn leven over heeft.

En die het tegelijkertijd moeilijk vindt om de hints die Jezus geeft over zijn lijden en sterven op te pakken. Dat lijkt er bij hem steeds maar niet in te willen.

Joh.11. Bekend hoofdstuk omdat het gaat over de opstanding van Lazarus uit de dood.

Jezus wilde er naar toe maar de joden wilden Jezus eerder daar al stenigen dus de discipelen hadden het de Heer ernstig afgeraden.

Maar Jezus zei: kom, we gaan!

En dan horen we Tomas zeggen 'laten ook wij maar gaan, om met hem te sterven'...

Het zal wel een keer fout aflopen maar dan hebben we toch ons leven gegeven voor de goede zaak.

Dappere taal. Iemand die wat over heeft voor de goede zaak maar die weinig hoop heeft op een goede afloop.

Trouw tot in de dood. Een mooi mens, die Tomas.

Mee tot in de dood maar tegelijkertijd: hij vindt dat lijden maar onbegrijpelijk.

In Joh.14 ontdekken we dat nog duidelijker.

De Here Jezus gaat het steeds nadrukkelijker hebben over zijn lijden en sterven, en over waar Hij dan heen gaat.

'Ik het huis van mijn Vader zijn vele woningen. Ik ga daar heen en dan plek maken voor jullie. En jullie kennen de weg', zegt de Heer, en Tomas kan er niets mee.

'We weten toch niet waar U heen gaat, laat staan dat we de weg weten', moppert hij.

Zo komen we Tomas tegen.

Een mooi mens, een mens met idealen.

Maar het verhaal over Jezus, de Lijdende, daar kan hij niets mee.

En in zijn ogen was het dus verkeerd afgelopen.

Blok 2.

Dus na Golgotha was het voor hem klaar. Over en uit.

Hij had zijn best gedaan, baalde ervan dat hij op het laatst toch was weggevlucht maar nu was alles over.

En dan komen zijn makkers vertellen dat ze hem op zondag weer hebben gezien.

Ja, dag...! Never nooit niet. Dat kan nooit.

Hij was er bij geweest dat Jezus Lazarus opwekte uit de dood.

Maar als deze Heer zelf sterft, dan kan er niemand meer zijn die Hem weer levend maakt.

Zo eenvoudig en te overzien was de logica van Tomas.

Dus als het al waar zou zijn, dan moet ik wel hoogst persoonlijk Hem zien en dan ook nog kunnen voelen waar de spijkers en de lans hun littekens en wonden hebben veroorzaakt.

Want de kruisdood: dat weet ik zeker, dat zijn feiten.

Eerst zien, dan geloven!

Een soort 'voorwaardelijke ongeloofsverklaring'. Ik heb het recht om niet te geloven tenzij...

Dat zal wat gedaan hebben binnen de discipelgroep.

10 tegen 1. En in je eentje een minderheidsstandpunt innemen is ook niet makkelijk.

Het zal ongemakkelijk zijn geweest, toen ze elkaar ontmoetten.

Het temperde de vreugde van de 10 dat die ene tegen bleef strubbelen.

Jezus was Heer en bijzonder, dat had ook Tomas wel begrepen bij die geschiedenis van Lazarus.

Maar dat deze Heer zelf uit de dood weer levend gemaakt zou worden, dat wil er niet in.

Wat moet er dan gebeuren?

Wat moet je met iemand die er zo van overtuigd is dat bepaalde dingen gewoon niet kunnen?

Nu niet en nooit niet?

Hoe komt een mens tot geloof?

Ja, daar moet God Zelf wel aan te pas komen, anders wordt het niet wat.

En God gebruikt daar nogal eens 'hele gewone situaties' voor.

Die bijna terloops, onopvallend gebeuren.

Toen, vandaag. Let maar eens op...

Er is een week voorbij gegaan.

Er zal heel wat hebben rondgespookt in het hoofd en het hart van Tomas.

En toen werd het weer zondag.

De discipelen kwamen weer bij elkaar.

Iets wat langzaam maar zeker steeds meer gewoonte ging worden.

De zondag werd zelfs langzamerhand de 'dag van de Heer' genoemd.

Die bijzondere dag dat Jezus was opgestaan, kwamen ze samen.

En Tomas was erbij. Dat is in hem te prijzen.

Ik geloof er niets van maar ik zoek hen wel op.

Dan zijn we in elk geval toch samen en kunnen we het er misschien nog weer eens over hebben.

En wat een liefde, wat een zorg van onze Heiland!

Hij is er opnieuw en nu is ook Tomas erbij.

Jezus die weet wie wij zijn en wat wij nodig hebben: Hij is er altijd bij.

Dat laat Hij ook nu weer zien.

Wat is onze Heer aan het werk op die eerste zondag na zijn opstanding.

Wat een oog voor details. Voor die ene mens.

Die tegelijkertijd voor het grotere geheel van zo'n groot belang is.

Hij was er niet fysiek bij maar weet toch wat voor bezwaren Tomas had genoemd.

Waarheen zou je gaan voor zijn aangezicht om Hem te ontvluchten?
Steeg ik naar de hemel; Gij zijt daar. Daalde ik af in het dodenrijk; Gij zijt daar.
Was ik achter gesloten deuren mijn bezwaren aan het formuleren; Gij zijt daar...
(naar Psalm 139).

De Here Jezus had enorm kunnen uitpakken naar Tomas.
Hij had het zo vaak gezegd; er zijn ook al weer heel wat getuigen die Hem levend hebben gezien.
Maar Jezus nodigde Tomas uit om te komen kijken en voelen.

Blok 3.

En Tomas komt tot geloof.
Zoals het lijkt hoeft hij niet eens meer te voelen.
En dan komt daar die enorm prachtige en korte en nieuwe belijdenis.
Niet uit de mond van Petrus of van Johannes, maar van Tomas.
Hij die wel geloofde in Jezus als Heer maar niet in Jezus als God....

Onder de indruk van God maar die wel heel persoonlijk ZIJN God is geworden.
En bij deze God, die weer leeft, horen littekens.
Zelfs nu nog als ik Openbaringen 5 mag geloven waar Johannes zegt dat 'het Lam eruit zag alsof het geslacht was'.
Wat een diepte van liefde. Hoe onvoorstelbaar en ongelooflijk en toch waar!
Jezus is opgestaan. De dood heeft niet het laatste woord.
En deze opgestane Heer is al weer heel druk bezig met zijn leerlingen, Gods kinderen.
Wat een vreugde, wat een diep geluk voor Tomas.
Maar... wie zegt dat straks de mensen wel tot geloof zullen komen?
Tenslotte was het ook heel weerbarstig geweest om de discipelen zelf weer te laten geloven.
Hoe moet het dan met al die mensen die Jezus niet hebben gezien, zelfs niet tijdens die eerste 33 jaar van zijn leven?
Ja, daar moet God aan te pas komen. Opnieuw.

Blok 4.

Laten we dan nog even terugkijken naar wat er die vorige zondag gebeurde.
Toen Jezus, na zijn verschijning aan de vrouwen, aan de 10 discipelen verscheen.
Hij wenste hen vrede toe.

Hij die als enige die wens ook direct waar kan maken.
Vrede door vrijspraak. Het is goed tussen God en jou.
Vrede: alles op z'n plek. Het klopt en het leven is goed.
En daarna blies Jezus op hen als een vroeg Pinksteren.
Vergeving van zonden wordt in de handen gelegd van een klein groepje, soms nog twijfelende, mensen. In handen van de kerk. Want zij zullen de Geest ontvangen.
De Geest die vaak als wind wordt getypeerd.
De adem blies hen geloof en leven in, als in het begin.
Dat wat met Pinksteren uitbundig gebeurt gebeurt hier alvast in het klein.
En dat is hoopvol. Dat belooft wat.
Dat zullen de discipelen straks in Johannes 21 al heel goed kunnen ontdekken.
Als vissers gaan ze weer vissen en als ze uiteindelijk aan land komen met vis ligt daar de geroosterde vis al klaar.
Zij moeten dus aan de slag maar de Here Jezus is ze daar en altijd een stap voor.
Als zij straks vissers van mensen worden, zal dat ook gaan lukken.

En hoe belangrijk is het dan dat er eensgezindheid is onder de apostelen.
Want Tomas is niet alleen maar een boeiend figuur.
Iemand waaraan je je kunt ergeren of waarmee je jezelf graag identificeert.
Hij is ook 'een van de twaalf'.
En op het fundament van hun eenheid en hun geloof in de opgestane Heer wordt de kerk van Christus gebouwd. Er staat dus wel heel wat op het spel.
Stel je voor dat we straks met Pinksteren luisteren naar de pinksterpreek van Petrus.
Een boeiend, vlammend betoog.
En dan zegt hij: 'deze Jezus hebt u door heiden laten kruisigen en doden. God heeft Hem echter tot leven gewekt en de last van de dood van Hem afgenomen, want de dood kon zijn macht niet over Hem niet behouden' (Hand.2:24).
En halverwege zou Tomas hem interrumpen en roepen dat het echt niet waar is: kan nooit!
Dan was het vast allemaal anders gelopen.
Die christenen, die zeggen allemaal wat anders
De een zegt dat Jezus is opgestaan; de ander zegt van niet: niet naar luisteren dus...
Is er meer dan een christen bij elkaar, heb je direct twee kerken...
Hoe belangrijk dat er een eensgezind verhaal naar buiten komt.
De apostelen die de wereld ingestuurd worden om het goede nieuws te brengen.
Daarom wordt Tomas nu zelf door Jezus overtuigd.
Dat is Jezus' liefde voor hem en tegelijkertijd liefde voor het grotere geheel.
Liefde voor de bruid van Christus.

En die boodschap klinkt ook vandaag.
En hoewel de Here Jezus alle ruimte gaf in eerste instantie aan Tomas zei Hij daarna tegen hem:
wees niet langer ongelovig maar geloof.
Wij kunnen het soms vandaag zo makkelijk zeggen: ieder zijn mening.
Respect voor iedereen die er anders over denkt.
Dat is in onze samenleving op dit moment een beetje ingebakken, lijkt het.
Maar dat is niet de werkelijkheid.
Dat zijn niet de geloofsfeiten.
En de kerk en de mensen in de gemeente willen graag leven met hun geloof in de opgestane Heer.
En gunnen dat graag aan anderen.
We willen graag Petrus naspreken zoals we hem kunnen horen in 1Petrus 1:8 'u hebt Hem lief zonder Hem ooit gezien te hebben; en zonder Hem te zien gelooft u in Hem en ervaart u een onuitsprekelijke, hemelse vreugde, omdat u het einddoel van uw geloof bereikt: uw redding'.
Datzelfde wil de Here Jezus graag zien.

Gefeliciteerd als je wel gelooft terwijl je niet ziet.
Want dan ontdek je het echte leven.
Echt leven is leven in verbondenheid met God en dat gaat langer mee dan je leven op aarde.
Het gaat ook om leven voorbij de dood.
Het gaat om mensen die geloven in 'mijn God en mijn Heer' en die dan samen geloven in 'onze God en onze Heer'.
Die dat, net als Johannes en Maria, de moeder van Jezus, in de geloofsgemeenschap vieren.
En ernaar verlangen dat er meer mensen mee gaan doen in die verwondering en aanbidding.
Het zijn vaak van die 'gewone middelen' waar God gebruik van maakt!
Ga maar weer gewoon, zing maar weer mee, kom maar!

Wij hebben een God die leeft, die naar ons toekomt en zich over ons ontfermt.
En zo is aan het einde van het Johannes-Evangelie de cirkel rond.
Want het Evangelie begint met de hoge inzet dat de Zoon van God uit de hemel komt en zelf God is.

In het Woord is leven.

En Hij is het die de Vader doet kennen.

En... hoe beleef je Pasen dit jaar?

Onze levende Heer, met littekens, wil daarom dat jij leeft. Mee eens? Geloven? Doen!

Amen